

**LARTEN
CREPSLEY
EFSANESİ**

BİR VAMPİRİN DOĞUŞU

DARREN SHAN

**BİR
VAMPIRİN
DOĞUŞU**

LARTEN CREPSLEY EFSANESİ

BİR VAMPİRİN DOĞUŞU

© 2011, Tudem Eğitim Hizmetleri San. Tic. A.Ş.
1476/1 Sok. No:10/51 Alsancak-Konak/İZMİR

metin hakları © 2010, Darren Shan

İlk baskı 2010 yılında, İngiltere'de *Birth of a Killer* adı ile HarperCollins Publishers'ın bir bölümü olan HarperCollins Children's Books tarafından gerçekleştirilmiştir.

YAZAR: Darren Shan
TÜRKÇELEŞTİREN: Arif Cem Ünver
EDİTÖR: Burhanettin Düzçay
SON OKUMA: Canan Topaloğlu
KAPAK TASARIMI: Cemil Denizler

BASKI VE CİLT: Ertem Basım Yayın Dağıtım San. Tic. Ltd. Şti.
Eskişehir Yolu 40. Km. Başkent OSB 22. Cadde No:6 Malıköy/Ankara
Tel: 0 312 284 18 14

Birinci Baskı: Kasım 2013 (3000 adet)
İkinci Baskı: Mart 2017 (2000 adet)

ISBN: 978-605-9493-67-3
Yayınevi sertifika no: 11945
Matbaa sertifika no: 16031

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin önceden yazılı izni olmaksızın tekrar üretilemez, bir erişim sisteminde tutulamaz, herhangi bir biçimde elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt ya da diğer yollarla iletilemez.

**LARTEN
CREPSLEY
EFSANESİ**

BİR VAMPIRİN DOĞUŞU

DARREN SHAN

tudem

Darren Shan

Darren O'Shaughnessy, 2 Temmuz 1972'de, Londra'da doğdu. Altı yaşındayken ailesiyle birlikte İrlanda'ya taşındı ve hâlâ orada yaşamaktadır.

Darren birkaç yıl Limerick'te, bir televizyon şirketinde çalıştıktan sonra yazar olmaya karar verdi. On dört yaşındayken ilk daktilosunu aldı. Birçok hikâye ve çizgi roman yazdı. İlk başarısını on beş yaşındayken katıldığı yarışmada, bir kara mizah eseriyle elde etti. İlk romanını on yedi yaşındayken yazdı.

Günümüzde Shan'ın kitapları tüm kıtalarda, 30 ülkede bulunmaktadır ve 20'den fazla dile çevrilmiştir.

1.KISIM

“Sizin oralarda örümcek ağı popüler bir yemek midir?”

BİRİNCİ BÖLÜM

Larten Crepsley gri bir salı sabahı uyanıp esnediğinde, o gün öğlene doğru bir katile dönüşeceği aklının ucundan bile geçmedi.

Saman dolu çuvallardan yapılmış yatağında uzanıp, havada süzülen toz parçacıklarını izledi bir süre. Dar, karanlık bir evde yaşıyordu ve uyuduğu oda şafak vakti dışında hiç güneş ışığı görmüyordu. Larten çoğu zaman, kalkması gereken saatte beş on dakika önce uyanıyor; annesi kükreyerek tüm aileyi uyandırmadan önce, bu dingin anları yatağında gerinip dünyaya tembel tembel sırtarak değerlendiriyordu.

Odada altı çocuk vardı ve bunlardan beşi horlayarak yataklarında dönüp durmakla meşguldüler. Larten'ın yedi kardeşi vardı aslında, ama bunlardan ikisi çok küçük yaşta ölmüş, en büyük ablaları ise bir yıl önce evlenerek aralarından ayrılmıştı. Ablası henüz on dört yaşında olmasına rağmen, Larten anne babasının ondan kurtulduklarına sevindiklerinden şüpheleniyordu... Hiçbir zaman çalışkan biri olmamıştı ve eve çok az para getiriyordu ablası.

Yan odadan incecik duvarı yumruklayan anneleri, “Kalkın!” diye kükrediyordu.

Çocuklar homurdanarak yataklarından kalktılar. Lazımlığa doğru ilerlerken birbirlerine çarpıyorlar, itişip kakışıyorlardı. Bu sırada Larten olduğu yerde yatıyor, keyifle sırtıyordu. Herkes uyuduğu sırada o işini çoktan halletmişti.

Kuzenleri Vur Horston da Crepsley ailesinin beş çocuğu ile aynı odayı paylaşıyordu. O henüz üç yaşındayken babası bir iş kazası, annesi ise bir hastalık yüzünden hayatlarını kaybetmişlerdi. Bunun üzerine Larten'ın annesi hiç vakit kaybetmeden bebeği alıp eve getirmişti. Fazladan bir çift el her zaman işe yarardı ne de olsa. Oğlan birkaç sene boyunca yük olacaktı belki, ama o yaştaki çocuklar zaten fazla yemek yemezdi ve herhangi bir sebepten ölmez de hayatta kalırsa çalışmaya başlar, evin gelirine katkıda bulunurdu.

Larten, Vur'u öz kardeşlerinden daha yakın buluyordu kendine. Annesi bu sessiz, ciddi görünümlü oğlanı ilk kez eve getirdiğinde mutfaktaydı Larten. Kadın, Vur'a süte banılmış ekmek –evde nadir görülen bir ziyafetti bu– verdikten sonra onu Larten'in yanına oturtmuş ve oğluna, bu kimsesiz çocuğa göz kulak olmasını, ona ayak altında dolaşmamayı öğretmesini tembihlemişti.

Larten bu yeni gelen çocuğu şüpheyle süzmüştü; annesinin bu yabancıya verdiği lezzetli hediyeği kıskanmıştı doğrusu. Vur bir süre masum gözlerle Larten'a bakmış, sonra da elindeki ekmeği ikiye bölüp büyük parçayı kuzenine uzatmıştı. O günden beri de aralarından su sızılmıyordu.

“Kalkın!” diye kükredi anneleri yeniden, bu sefer duvara sadece bir defa vurarak. Çocuklar gözlerini kırptırıp üzerlerindeki son uyku kırıntılarını da atıp hızla giyindiler. Az

sonra anneleri hışımla odaya girecekti ve hazır olmadıkları takdirde, tokatlar havada uçuşmaya başlayacaktı.

Larten kuzenini dürterek, “Vur,” diye mırıldandı.

“Uyanığım,” diye cevap verdi Vur. Sonra da gülümsediğini göstermek için başını Larten’a doğru çevirdi.

“Çişin yok mu?” diye sordu Larten.

“Patlamak üzereyim,” dedi Vur kıkırdayarak.

Lazımlığın üzerine sanki sahibiymiş gibi çömelmiş kız kardeşine bağırdı Larten: “Acele etsene!”

“O kadar çaresizsen yatağına yap,” diye terslendi kız.

Larten, Vur’a dönerek, “Aslında fena fikir değil,” dedi. Yataklarını ıslatmaları pek de sıradışı bir durum değildi, çünkü samanın en iyi yanı çabuk kurumasıydı.

“Hayır,” dedi Vur, dişlerini sıkarak. “Bekleyebilirim.”

Larten’ın kıyafetleri yatağın yanında yerde duruyordu.

Yatarken giydiği ince atleti çıkarmadan kıyafetlerini giydi oğlan. Larten’ın annesi düzenli olmaya özen gösteren bir kadındı. İki haftada bir pazar günleri ailenin çamaşırlarını yıkardı. Bu sırada çocuklar çınlıçıplak halde, yorganlarını omuzlarına kadar çekip yataklarında uzanarak kıyafetlerini beklemek zorundaydılar. Sonra da bu kıyafetleri, iki hafta sonraki pazar gününe kadar hiç değiştirmeden giyerlerdi.

Larten’ın kız kardeşi lazımlıktaki işini bitirdi. Bu sefer de en küçük erkek kardeşi lazımlığı kapmak üzereydi ki, Larten fırlayıp lazımlığı ele geçirdi ve içindekileri dökmemeye dikkat ederek onu Vur’a uzattı.

“Kahramanım,” diyerek güldü Vur. Bir eliyle lazımlığa nişan alırken, diğeriyle de gözlerinin kenarındaki sarı çapakları temizliyordu.

Larten ile aynı yaşta olmasına rağmen çok daha küçük görünüyordu Vur. Çelimsiz, zayıf, yumuşak huyluydu. Genelde herhangi bir şey için mücadele etmez, istediği şeyin önünde bir engel varsa onsuz yaşamayı tercih ederdi. Her ne kadar Vur böyle bir talepte bulunmasa da, Larten sık sık kuzeninin hakkını savunurdu.

“Daha ne bekliyorsunuz?” diye bağırdı Larten’ın annesi, başını içeriye uzatıp çocuklara kızgın bir bakış fırlatarak.

Bunun üzerine çocuklar, “Geliyoruz!” diye haykırdı hep bir ağızdan. Annelerine en yakın duranlar, daha tam giyinmedikleri halde eğilerek kendilerini kapıdan dışarı attılar.

“Vur!” diye bağırdı kadın.

“Bir saniye!” dedi Vur, panikle işini bitirmeye çalışarak.

Larten’ın annesi gözlerini kısıp oğlana baktı; onu cezalandırma konusunda kararsız kalmış gibiydi. En sonunda burnunu çekip kapıdan uzaklaştı. Larten derin bir oh çekti. Annesinin ona vurmasına aldırımıyordu –şiddetli dayaklara alışıklydı Larten– ama Vur’u dövmesinden nefret ediyordu. Larten’ın babası bu narin yapılı kimsesiz çocuğa neredeyse hiç vurmazdı, ama annesi farklıydı. Bu konuda evdeki tüm çocuklar onun gözünde birdi.

Vur lazımlıkla işini bitirdiğinde, Larten ona kıyafetlerini fırlatıp aceleyle merdivenlerden aşağıya, kardeşlerinin kahvaltıyı hızla tüketmekte olduğu kalabalık mutfağa koştu.

Masada hiçbir zaman yeterli yiyecek yoktu ve en çok doyanlar elini en çabuk tutanlar oluyordu. Yaklaşık üç saat önce işe gitmiş olan babaları onlara birkaç parça domuz kulağı bırakmıştı; ailesiyle elindeki her şeyi paylaşırdı. Diğer çocuklar

bu tüyler ürpertici ama leziz parçaları heyecanla kapıstılar. Larten ile Vur mutfağı vardıklarında kulaklar çoktan bitmiş, onlara sadece bayat ekmek ve sulu yulaf lapası kalmıştı.

Larten en büyük abisinin elindeki ekmeğı çekip aldı –abisinin parmakları domuz kulağının yağıyla kaplıydı– ve Vur’a uzattı; bu sırada da abisinin savurduğı yumruğı savuşturup güldü. Eline geçirdiğı kırık dökük iki k seyi lapa kazanına daldırıp tepeleme doldurdu ve arka kapıya yakın bir yerde oturan Vur’un yanına doğru hızla ilerledi. Yürürken bir yandan da k selerin yanlarından süzülen lapaları yalıyor, bir damla yiyeceğın bile ziyan olmasına izin vermiyordu.

Kuru ekmeğın kabuğunu sanki bir et parçasıymış gibi çiğneyerek, kalan kısımları da lapanın suyuna banarak sessizce kahvaltılarını ettiler. Larten Vur’dan daha hızlıydı ve kazanın dibi sıyrılmadan önce k sesini bir kez daha doldurmayı başardı. Bunun da yarısını yiyip kalanını kuzenine ayırdı.

Dışarı s ğuk ve yağmurluydu, ama mutfak sıcaktı. Annesi ateş yakmamıştı, bunu akşam işten döndüğünde yapacaktı; buna rağmen bu küçük oda her zaman sıcak oluyordu. Tabii bunda içerinin kalabalık oluşunun da payı vardı.

Merdivenlerden inen annesi, “Yaylanın!” diye bağırdı. En yakınındakileri tokatlayıp, diğerlerine de tehditk r bir şekilde salladı elini. “Bütün gün burada yemek yemenizi izlemekten daha iyi bir işim olmadığını mı sanıyorsunuz? Dışarı!”

Çocuklar ağızlarındaki lokmaları yutamadan çabucak bahçeye çıkarken, anneleri de mutfağı paspaslamaya başladı. Az sonra, temizlikçi olarak çalıştığı dört handan ilkine gitmek üzere yola koyulacaktı.

DARREN SHAN

BİR VAMPIRİN DOĞUŞU

LARTEN CREPSLEY EFSANESİ - 1

“Karışık bir kana sahipsin evlat ama kanındaki kötülük baskın değil. Benim düşünceme göre, dilediğin takdirde iyiliği seçebileceğin durumdasın.”

Larten Crepsley çocuk yaşta evini terk etmek zorunda kaldı ve şimdi önünde iki yol var. İnsan olarak mı kalacak yoksa gecenin çocuğuna mı dönüşecek? Efsane, bu kitapla başlıyor!

Türkçeleştiren:
Arif Cem Ünver

ISBN 978-605-9493-67-3

9 786059 493673

www.tudem.com